

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto IX - 24. marec 1981

Štev.: 5 - BREZPLAČNO

Foto: MIŠKO KRANJEC

»Zelena, ki te ljubim zelena,« je vzdihoval španski pesnik Lorca. Barva prebujajoče se pomladi...

Bela barva že vrsto rodov v preteklost pomeni urejenost, čistost...

Ljubljana, naše mesto, dasi je obe barvi vnesla v mestni grb, že dolgo v svojih nedrih nima ne ene in ne druge!

Tudi sneg je v Ljubljani bel le kak dan. Ko skopni in vsi pričakujemo ozelenitve, se namesto zelenila prikaže vse polno smeti, papirjev, nesnage naše vsakdanje nemarnosti!

Naše mesto, naša občina pa še zlasti že dolgo ni več bela, še manj zelena. Po vojni smo hiteli obnavljati, zidati, želeli smo postati veliki... in pozidali smo mnoge zelenice. Neizogibnost tehnološkega razvoja je prineslo onesnaženje vsakega delca našega okolja. Kasneje smo se začeli zatekati v stanovanja na robu mestnega jedra, ob vikendih smo pobegnili iz njega, iščoč neskaljene narave.

Tak tedenski beg pa je postal drag. Želimo si zelenja in beljine v bližini bivališč in delovnega okolja - želimo si snage pred svojim pragom!

Želje so eno, vsakodnevna resničnost pa pogosto nekaj povsem drugega.

Želimo »belo in zeleno mesto,« smo dejali. Mladina se je že pred leti lotila spomladanskih očiščevalnih akcij. V neka-

Čisto in zeleno

terih krajevnih skupnosti so se najmlajšim pridružili tudi starejši krajan, vendar ne povsod. Najpogosteje pa je akcija minila, mladinci so v svoja poročila vpisali še eno uspešno akcijo. S tem pa se naš odnos do čistoče ni prav nič spremenil. Odpadke, manjše ali večje, to je sedaj povsem vseeno, mečemo, kamor so nam zljubi. Bo že držalo: »Kjer se osel valja...« in »Navada, železna strajca«!

Najsi bo tako ali drugače, tudi letošnjo pomlad bomo čistili jesenske »grehe«, upajmo, da vsaj vsi družno. Akcija za »zeleno in belo Ljubljano« naj ne bi izzvenela kot vsakoletne krilatice iz izkazovanja delavnosti mladincev in posameznih krajevnih skupnosti, hišnih svetov, marveč bi morala postati celoletna skrb nas vseh za NAŠE okolje, okolje, v katerem živimo in delamo. Ob majhni iznajdljivosti bi bilo moč namestiti zabojnike v krajevnih skupnostih, kjer bi krajan zbirali odpadni material po vrstah v enega papir, v drugega železo, steklenino, plastiko itd. Korist bi bila dvojna - naša občina bi bila čistejša in turistov, ki si jih letos obetamo še več kot lani, nas ne bo sram peljati skozi središče mesta, mi bi živeli lepše, po drugi plati pa bi imela tudi industrija, ki se je lani znašla v znatnih težavah s surovinami, svoje koristi.

Bomo te možnosti izkoristili, ali bo akcija spomladanskega čiščenja spet ostala le muha enodnevnica, ki jo bo že jutri prekrila nova nesnaga...

IZTOK LIPOVŠEK

Strnjene vrste samoupravljalcev

Priprave na III. kongres samoupravljalcev so, tako kot povsod po Jugoslaviji, tudi v naši občini že v polnem teku; pa vendarle še ni vse tako, kot bi moralo biti. Jedro predkongresnih priprav je vse preveč osredotočeno na posameznih nosilcih, kot so koordinacijski odbori in vodstva družbenopolitičnih organizacij, predvsem sindikata. Še vse premalo se zavedamo, da je to naloga vsakogar izmed nas in da bo kongres izpolnil naša pričakovanja le, če se bomo resnično vsi in v vseh okoljih tvorno vključili v priprave.

Kaj pravzaprav pričakujemo od kongresa?

Kongres samoupravljalcev je posebna oblika, kjer se delavci - poleg vseh drugih organiziranih oblik v družbenopolitičnih in samoupravnih organih in organizacijah - zbe-

rejo, potrdijo dosežene izkušnje in oblikujejo dolgoročno strateško usmeritev nadaljnega razvoja.

Prvi kongres delavskih svetov je bil leta 1957 v Beogradu, drugi leta 1971 v Sarajevu, letos pa bo, kot je znano, od 16. do 18. junija tretji. Potekal bo v drugačnih razmerah kot prva dva, ki sta bila predvsem v znamenju priprav temeljnih dokumentov, v katere smo vgradili želje in hotenja delavskega razreda Jugoslavije - ustave in kasneje Zakona o združenem delu. V sedanjem trenutku je sistematsko marsikaj že urejeno, srečujemo pa se s številnimi težavami pri uresničevanju temeljnih opredelitev. V času, ki je preteklo od prejšnjega kongresa, smo izgubili najpomembnejša tvorca našega političnega razvoja; kongres bo zato tudi hkratna in najbolj množična

manifestacija privrženosti in nadaljevanja Titove politike in samoupravljanja.

V sedanjih zaostrenih družbenoekonomskih in družbenopolitičnih svetovnih in domačih razmerah naj kongres strne naše socialistične sile in tako ustvari pogoje za nadaljnji samoupravni razvoj in napredek. Gre torej za široko družbenopolitično dejavnost, ki naj pospeši samoupravni razvoj v vseh okoljih.

Zasedanje kongresa bo predstavljalo le vrh vseh najširših družbenih prizadevanj, da:

- vsestransko proučimo, uveljavimo in izmenjamo pozitivne izkušnje, rešitve in dosežke v samoupravnem družbenoekonomskem razvoju ter tako spodbudimo iskanje novih možnosti;

- kritično spregovorimo o pro-

blemih in vzrokih posameznih zaozstajanj ali odstopanj;

- razčlenimo način in vsebino dela sedanjih samoupravnih institucij ter ocenimo delovanje družbenoekonomskega in političnega sistema;

- kritično ocenimo delovanje svoje vloge, pravic, obveznosti in odgovornosti v samoupravnem družbenem in ekonomskem razvoju.

Tretji kongres samoupravljalcev Jugoslavije naj naj bo kongres akcije, ki naj seže v vsako temeljno samoupravno skupnost, iz katerih edino lahko izhajajo dejanski interesi delovnih ljudi in občanov.

LUČKA ŠPAT